

materialer og emballage. Stigninger i disse omkostninger vil således kunne indregnes. På den anden side vil sådanne stigninger ikke kunne indregnes med større beløb end dem, hvormed de belaster virksomhederne, idet der i modsat fald vil blive tale om en ulovlig forhøjelse af bruttoavancen. Fald i disse omkostningselementer må ligeledes medføre et tilsvarende fald i priserne, idet der ellers også i sådanne tilfælde vil blive tale om ulovlige bruttoavancestigninger.

Til de enkelte arter af indregningsberettigede omkostningsstigninger skal følgende anføres:

For så vidt angår indregning af lønstigninger og omkostningsstigninger som følge af arbejdstidsnedsættelse i nr. 1 henvises til bemærkninger til kapitel III.

Serviceydelser i nr. 2 skal forstås således, at det drejer sig om betaling for tjenesteydelser af enhver art, som ydes af andre virksomheder.

De stigninger i offentlige takster og afgifter, som tillades indregnet efter bestemmelsen i nr. 2 vedrører de afgifter m.v., som skal betales af virksomhederne i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, samt ejendomsskatter.

De afgifter, som pålægges en virksomheds varer eller tjenesteydelser, eksempelvis punktafgifter, kan uden videre indregnes i priserne.

Transportomkostninger dækker såvel de omkostninger, som afholdes ved betaling til selvstændige transportudøvere, som de omkostninger, som den enkelte virksomhed har i de tilfælde, hvor transporten foregår i egne vogne og ved ansatte chauffører.

Stigninger i huslejer omfatter kun leje af lokaler, som tilhører andre. De virksomheder, som arbejder i egne lokaler, vil ikke kunne indregne en stigning i en beregnet leje af sådanne lokaler.

Stigninger i betaling for varme omfatter varme til opvarmning. Varme, der indgår i produktionen, er ikke omfattet af bruttoavancen.

Bestemmelserne i nr. 3 indebærer ikke, at alle afskrivninger fuldt ud vil kunne indregnes. Det, som tillades indregnet i bruttoavancen, er de øgede afskrivninger, som kommer frem, når man betragter nettobevægelsen i virksomhedens samlede afskrivninger.

Med henblik på at fremme investeringerne er det hensigten, at adgangen til at indregne øgede afskrivninger skal have en så hurtig virkning som muligt. Det endelige beløb til afskrivninger vil i princippet først kunne konstateres efter et regnskabsårs udløb, men for at opnå den nævnte hensigt vil et realistisk budget kunne lægges til grund ved bedømmelsen af omfanget af de stigninger,

som kan tillades indregnet. En virksomheds øgede afskrivninger opgøres herefter som nettoforskellen mellem dens løbende afskrivninger – opgjort efter et realistisk budget – og de tilsvarende afskrivninger i det regnskabsår, der udløb senest den 27. marts 1985.

Afskrivninger efter bestemmelsen i nr. 3 kan indregnes i det omfang, som tidligere har været tilladt ved administrationen af pris- og avance Lovgivningen. Dette vil i det store og hele svare til de skattemæssige afskrivninger, men da der kan forekomme visse variationer, er det ikke fundet hensigtsmæssigt i lovteksten at fastlåse afskrivningsmuligheden til de skattemæssige regler.

Øgede finansieringsomkostninger i nr. 4 omfatter øgede omkostninger i forbindelse med virksomhedernes finansiering med fremmedkapital. Disse kan f.eks. skyldes stigende rentesatser, omlægning eller fornyelse af bestående lån, øget låntagning ved investering i større eller som følge af prisstigninger dyrere anlæg samt valutakursændringer ved låneoptagelser i udlandet.

En virksomheds øgede finansieringsudgifter opgøres herefter som nettoforskellen mellem de samlede udgifter ved at have fremmedkapital til rådighed i det løbende regnskabsår – opgjort efter et realistisk budget – og de tilsvarende udgifter i det regnskabsår, der udløb senest den 27. marts 1985, korrigeret for den på tilsvarende måde opgjorte forskel mellem renteindtægterne.

Det er alene beløb med tilknytning til den egentlige erhvervsvirksomhed, der kan indgå i denne opgørelse, idet der skal ses bort fra finansiering af driftsfremmede aktiviteter.

Bestemmelsen i nr. 5 indebærer, at virksomhederne kan indregne omkostningsstigninger som følge af merudgifter i medfør af f.eks. arbejdsmiljøloven eller lovgivningen vedrørende beskyttelse af det eksterne miljø. Disse udgiftsstigninger vil kunne indregnes i medfør af denne bestemmelse i det omfang, de ikke allerede er indregningsberettigede i medfør af nr. 2, som stigning i offentlige takster og afgifter.

Ved bestemmelsen i nr. 6 tillades endeligt indregning af øgede omkostninger ved tab på debitorer. Denne post må opgøres som forskellen mellem udgifter i det løbende regnskabsår – opgjort efter et realistisk skøn – og de tilsvarende udgifter i det regnskabsår, der udløb senest den 27. marts 1985.

I stk. 2 defineres virksomhedernes bruttoavance.

Ved bestemmelsen i stk. 3 inddrages tjeneste- og transportydelser under de samme regler, som gælder for de vareproducerende og -handlende erhverv.